

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200644
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2719200644.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Dudášovej a sudkýň JUDr. Ľubice Spálovej a JUDr. Dominiky Horváthovej v právnej veci žalobcov: 1. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, adresa: B.. D. XX, XXXXX E. (F.), Talianska republika, 2. A. G. H., nar. XX.XX.XXXX, adresa B. XXX/X, I., obaja zastúpení: Biksadský & Partners, s.r.o., sídlo Michalská 9, 811 01 Bratislava, IČO: 36 858 552, proti žalovanej: Stredoeurópska vysoká škola v Skalici, n.o., nezisková organizácia so sídlom Kráľovská 386/11, 909 01 Skalica, IČO: 36 077 631, zastúpená: AK JUDr. E. Mišíková & JUDr. Ing. R. Cádra, s.r.o., Partizánska 2, 811 03 Bratislava 1, IČO: 50 469 738, o žalobe o určenie, na odvolanie žalobcov 1 a 2 voči výroku I. a II. rozsudku č. k. 2C/9/2019-367 zo dňa 10.03.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a závislom výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1 a 2 v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. žalovanej priznal náhradu trov konania voči žalobcom v celom rozsahu, výrokom III. štátu náhradu trov konania nepriznal a výrokom IV. rozhodol tak, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 137, § 155 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k skutkovým zisteniam, že pred otvorením schôdze správnej rady SEVŠ (žalovanej) konanej dňa 29.05.2018 podľa Zápisnice zo zasadnutia Správnej rady SEVŠ konanej dňa 29.05.2018 J. K. L., F., zakladateľka neziskovej organizácie a predsedníčka správnej rady odvolala členov správnej rady A. B. C. a A. G. H., v súlade so Zakladacou listinou neziskovej organizácie a vymenovala nových členov správnej rady. Žalobcovia sa svojou žalobou domáhali určenia, že: 1) rozhodnutie resp. odvolanie členov správnej rady žalobcov 1 a 2, prijaté dňa 29.05.2018 je neplatné, 2) dodatok č. 1 k Zakladacej listine o založení neziskovej organizácie poskytujúcej všeobecne prospešné služby s názvom Stredoeurópska vysoká škola v Skalici n.o., zo dňa 06.04.2018 prijatý zakladateľkou je neplatný a 3) žalobkyňa 1, žalobca 2 a A. E. F., trvale bytom: XXXX H. F. E., L. XXX, B., Veľká Británia, sú členmi správnej rady Stredoeurópskej vysokej školy v Skalici n.o., v zmysle platného Štatútu SEVŠ v znení dodatkov č. 1 - č.8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe, a to: Zakladacou listinou zo dňa 6.4.2004, Štatútom neziskovej organizácie

poskytujúcej všeobecne prospešné služby s názvom STREDOEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA n.o. zo dňa 6.4.2004, zo dňa 10.01.2017, Dodatkom č. 1 k Štatútu, Dodatkom č. 8, Zápisnicou zo zasadnutia Správnej rady zo dňa 30.04.2015, 25.05.2016, 26.07.2016, Zápisnicou zo zasadnutia správnej rady neziskovej organizácie zo dňa 29.05.2018, Dodatkom č. 1 k Zakladacej listine, Oznámením MV SR, písomnými vyjadreniami žalobcov a žalovanej a ich prílohami, výsluchom svedka A. F..

4. Zo Zakladacej listiny zo dňa 06.04.2004 mal súd prvej inštancie preukázané založenie neziskovej organizácie poskytujúcej všeobecne prospešné služby s názvom STREDOEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA n.o., uzavretá podľa § 5 zákona č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby v znení neskorších predpisov medzi zakladateľmi: 1. J. K. L., s uvedením RČ a bydliska. Z Čl. IV. vyplynulo, že orgánmi neziskovej organizácie sú: Správna rada : 1. J. K. L., 2. J. B. M., 3. J. N. I.. Revízor: J. H. L., Riaditeľ H. K. B.. Správna rada môže vykonávať zmeny po predchádzajúcom písomnom súhlase zakladateľa. Zo Zápisnice zo zasadnutia Správnej rady SEVŠ zo dňa 30.04.2015 mal súd prvej inštancie za preukázané, že jedným z bodov programu bola voľba členov správnej rady SEVŠ (bod 2.). V zmysle Uznesenia č. 2 správna rada zvolila za členov správnej rady s účinnosťou od 7.5.2015 nasledovné osoby: 1. A.. O. J., F., 2. O. B., 3.F. F. O., H., 4.A. P., X.XX.X.X.J. L. Q., 6.A. F. E., 7. A. C., 8.H. G. H., 9. A. B. H.. K zápisnici bola doložená Prezenčná listina. Podľa Dodatku č. 8 k štatútu SEVŠ bol zmenený čl. V. body 2. až 6 Štatútu SEVŠ a nahradený novým znením. Podľa čl. I. bodu 3. Správna rada má 3 členov. Funkčné obdobie členov Správnej rady je 5 rokov. Podľa čl. III. Dodatku ostatné ustanovenia Štatútu v znení jeho dodatkov č. 1,2,3,4,5,6 a 7, zostávajú bezo zmien. Dodatok č. 8 nadobúda účinnosť dňa 25.05.2016. Na strane 6/7 Dodatku č. 8 je konštatované, že členmi Správnej rady po 25.05.2016 zostávajú A. B. C., A. G. H., H., H., A. E. F..

5. Ďalej súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcovia sa vo svojich prvých dvoch nárokoch domáhali určenia, že rozhodnutie, resp. odvolanie členov správnej rady (žalobcov 1,2) a Dodatok č. 1 k Zakladacej listine sú neplatné právne úkony. Žiadali určiť neplatnosť právneho úkonu (rozhodnutia, resp. odvolania členov správnej rady a Dodatku č. 1 k Zakladacej listine SEVŠ) a takáto žaloba spadá pod ustanovenie § 137 písm. d) CSP, v zmysle ktorého žalobou možno požadovať, aby súd rozhodol o určení právnej skutočnosti (medzi právne skutočnosti patrí podľa § 2 ods. 1 OZ aj právny úkon, jeho platnosť alebo neplatnosť), avšak len za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu. Z osobitného predpisu musí teda vyplývať oprávnenie subjektu podať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu (obdobne rozsudok KS TT sp. zn. 23Co/49/2019). V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že Stredoeurópska vysoká škola v Skalici, n.o. bola založená Zakladacou listinou zo dňa 06.04.2004 v zmysle zákona č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby v znení neskorších zákonov. Zákon č. 213/1997 Z.z. (ani žiadny iný právny predpis) neumožňoval a ani neumožňuje žiadnemu z dotknutých subjektov (teda ani členom správnej rady, resp. bývalým členom správnej rady) podať žalobu o určenie neplatnosti či už uznesení správnej rady, dozornej rady, prípadne uskutočnenej zmeny zakladacej listiny zo strany jej zakladateľa. Zákon č. 213/1997 Z.z. uskutočnenie zmeny zakladacej listiny nevylučuje. Vzhľadom na to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplyva možnosť podať takýto typ žaloby, súd má za to, že tým je v prvom rade vylúčená aktívna legitímácia žalobcov v danom súdnom konaní. Bez ohľadu na vyššie uvedené konštatovanie súd prvej inštancie je toho názoru, že pokiaľ sa žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti rozhodnutia, resp. odvolania členov správnej rady SEVŠ jej zakladateľkou a rovnako aj neplatnosti Dodatku č. 1 k Zakladacej listine, ktorý vydala jej zakladateľka, pasívna vecná legitímácia v tomto smere svedčí práve zakladateľke danej neziskovej organizácie, teda fyzickej osobe J. K. L., F., a nie žalovanej Stredoeurópskej vysokej školy v Skalici, n.o.. V zmysle § 2 ods. 1 Z. č. 213/1997 Z.z. nezisková organizácia je právnická osoba, ktorá poskytuje všeobecne prospešné služby. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná nie je pasívne legitimovaná v konaní, pretože rozhodnutie o odvolaní členov správnej rady, teda žalobcov 1 a 2 urobila J. K. L., F., ako zakladateľka SEVŠ a ani samotná nezisková organizácia SEVŠ, ktorá je v danom konaní stranou v spore.

6. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal posledným nárokom žalobcov, ktorým je určenie, že A. B. C., A. G. H. a A. E. F. sú členmi správnej rady Stredoeurópskej vysokej školy v Skalici, n.o., v zmysle platného Štatútu SEVŠ v znení dodatkov č. 1 - č. 8. Podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby je podľa § 137 písm. c) CSP právny záujem na požadovanom určení. Právny záujem procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) CSP musí byť naliehavý. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Procesná povinnosť preukázať, že v

čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti v prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane, vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania (rozhodnutie NS SR 5 Cdo 264/2007, 5 Cdo 31/2011, 4 Cdo 111/2008). V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že správna rada SEVŠ zvolila za členov správnej rady s účinnosťou od 7.5.2015 nasledovné osoby: 1. A. O. J., F., 2. O. B., 3. F. F. O., H., 4. A. P., X.XX.X.X.J. L. Q., 6. A. F. E., 7. A. C., 8. H. G. H., 9. A. B. H.. Ich funkčné obdobie bolo 5 ročné a skončilo najneskôr dňa 7.5.2020. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcov, že odo dňa 25.05.2016, kedy sa konalo zasadnutie správnej rady a bol prijatý Dodatok č. 8 k Štatútu SEVŠ, začalo žalobcom plynúť nové funkčné obdobie, nakoľko v Zápisnici zo zasadnutia správnej rady SEVŠ zo dňa 25.05.2016 je len konštatované, že členmi správnej rady po 25.05.2016 zostávajú A. B. C., A. G. H., a A. E. F. a nie, že im začína plynúť nové funkčné obdobie. Tento moment preto nemožno považovať za nové zvolenie žalobcov za členov správnej rady SEVŠ, ktoré by spôsobovalo začatie plynutia nového funkčného obdobia, ale ide o pokračovanie ich funkčného obdobia, ktoré bolo začaté dňom 7.5.2015. V čase vyhlásenia rozsudku tak už žalobcovia v 1. a 2. rade nemohli byť členmi správnej rady, pretože im funkčné obdobie uplynulo. Uplynutie funkčného obdobia žalobcov ako členov správnej rady SEVŠ ku dňu 7.5.2020 možno za bežného chodu udalostí (bez ohľadu na ich prípadné odvolanie alebo odstúpenie) označiť za neodvratný následok, pričom v konaní nebolo preukázané opätovné zvolenie žalobcov do predmetných funkcií. Žalobkyňa v 1. rade a rovnako aj právny zástupca žalobcov svoj naliehavý právny záujem na danom určení odôvodňovali tiež tým, že v Taliansku prebiehajú súdne konania, pre ktoré je takéto určenie potrebné. Ako dôkaz predložili Uznesenie súdu v Chieti. Z predloženého rozhodnutia Súdu v Chieti však súd nemal preukázané aké konanie (o akom nároku) prebieha v Taliansku, v akom procesnom postavení vystupuje žalobkyňa v 1. rade, príp. žalobca v 2. rade. V tomto rozhodnutí je okrem iného konštatované, že B. C. vyhlásila, že sa dostavila sama za seba a ako právna zástupkyňa spol. SEVŠ a dostavil sa aj „subjekt“, ktorý sa predstavil ako právny zástupca tej istej spol. SEVŠ a zdokumentoval, že už dňa 29.5.2018 bola odvolaná nominácia B. C. ako členky správnej rady SEVŠ. Ďalej je v tomto rozhodnutí sudcom konštatované, že nie je úlohou poznať interné slovenské právo, a nie ako uvádzajú žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení, že o platnosti ich odvolania musí rozhodnúť príslušný slovenský súd. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti, že v prípade ak by na území SR prebiehalo súdne konanie o nárokoch žalobcov, ktoré by vyplývali z ich členstva v správnej rade SEVŠ, otázku legitimity ich členstva by súd posudzoval ako prejudiciálnu otázku. V konaní súd nemal rovnako preukázané, že sa voči žalobcom vedie akékoľvek trestné konanie a určenie nimi tvrdených skutočností je pre nich podstatné. Žalobcovia tak neunesli dôkazne bremeno preukázania naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení a súd sa už ďalej nezaoberal meritom veci. O vecnej opodstatnenosti žaloby možno rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Ústavný súd vo svojej judikatúre vyslovil právny názor, podľa ktorého ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania, spravidla žalovaného (nález Ústavného súdu SR z 27.1.2011 sp. zn. II. ÚS 382/2010). Žalobcovia sa svojim tretím nárokom domáhali zároveň určenia, že žalobcovia a A. E. F. sú členmi správnej rady SEVŠ. Žalobcami v danom konaní sú len A. B. C. a A. G. H., nie A. E. F.. Platná procesná norma (Civilný sporový poriadok) nepozná možnosť podať žalobu v prospech tretej osoby. Žalobcovia nemôžu za iný subjekt podávať žalobu v prospech tretej osoby a z týchto dôvodov nemohli nadobudnúť aktívnu legitímáciu na podanie žaloby na rozhodnutie súdu o nároku niekoho iného. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov a nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v časti nárokov 1 a 2 predmetnej žaloby, z dôvodu nepreukázaného naliehavého záujmu žalobcov a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov čo do nároku 3, súd žalobu zamietol.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a úspešnej žalovanej priznal právo na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). V konaní boli vynaložené prostriedky štátu na odmenu pre tlmočníka, ktorý tlmočil na pojednávaniach z jazyka slovenského do jazyka talianskeho oboma smermi. Vzhľadom na citované ustanovenie § 155 ods. 2 CSP štát nemá právo na náhradu týchto trov.

8. Voči výroku I. a II. rozsudku podali odvolanie žalobcovia 1 a 2 z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel.

9. Odvolanie odôvodnili tým, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že vzhľadom na ich neplatné odvolanie z funkcie členov správnej rady SEVŠ, sú stále riadnymi členmi. Sme presvedčení, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec keď dôvodil, že žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná, a že žaloba by mala smerovať proti zakladateľke, ktorá samotné neplatné rozhodnutie o odvolaní prijala. Pokiaľ sa žalobcovia domáhajú určenia, že sú členmi správnej rady žalovanej, v žiadnom prípade nemôže predsa smerovať žaloba o takéto určenie voči zakladateľke neziskovej organizácie. Práve naopak, jedine proti žalovanej sa možno domáhať určenia, že vzhľadom na neplatné odvolanie z funkcie členov správnej rady SEVŠ, sú žalobcovia stále jej riadnymi členmi. Uviedli, že súd prvej inštancie žiaľ od prvého pojednávania nemal záujem riešiť merito veci, a teda neplatné odvolanie členov správnej rady žalovanej, snažil sa procesne danej veci zbaviť bez toho, aby bola žalobcom poskytnutá právna ochrana. Sme toho názoru, že súd prvej inštancie mal predbežne posúdiť otázku platnosti odvolania členov správnej rady a následne meritórne rozhodnúť, či sú žalobcovia členmi správnej rady. Otázka posúdenia neplatnosti úkonu odvolania z funkcie mala byť riešená ako predbežná, a následne bolo nevyhnutné, aby bolo rozhodnuté vo veci samej, a to určením, že žalobcovia sú riadnymi členmi správnej rady SEVŠ. Ďalej poukázali na to, že dňa 16.07.2015 sa konalo ďalšie zasadnutie správnej rady SEVŠ, na ktorom bol okrem iného prijatý dodatok č. 7 k Štatútu SEVŠ. Konkrétne, bol upravený článok V. ods. 3, ktorý znie nasledovne: „Správna rada ma 9 členov. Eduworld Holding Limited, so sídlom spoločnosti na L. X L. Q. L. R. XX, S., S. XXXX, Malta navrhne 5 členov Správnej rady, 4 členov Správnej rady navrhne zakladateľ. Zakladateľ bude povinný akceptovať všetkých členov, ktorých navrhne Eduworld Holding Limited, a to bez možnosti využitia práva veta. Riaditeľ vypracuje návrh kandidátov za člena Správnej rady a predloží ho Správnej rade, aby hlasovanie mohlo prebehnúť náležitou formou Funkčné obdobie Správnej rady je 5 rokov. Po uplynutí tejto doby členovia Správnej rady vykonávajú svoju funkciu až do doby novej voľby členov Správnej rady. Členom Správnej rady môže byť iba fyzická osoba, ktorá je spôsobilá na právne úkony a je bezúhonná. Členom Správnej rady nemôže byť člen Dozornej rady ani Riaditeľ.“ Z predmetného dodatku je zrejмый posun právomocí a kontroly nad Správnu radou SEVŠ v prospech spoločnosti Eduworld Holding Limited. Osobitne upriamujeme pozornosť na ustanovenie tohto článku v časti, že aj po uplynutí tejto doby členovia Správnej rady vykonávajú svoju funkciu až do doby novej voľby členov Správnej rady. Z uvedeného je zřejmý, že za účelom zabezpečenia kontinuity fungovania správnej rady bolo prijaté predmetné opatrenie. Z uvedeného vyplýva, že žalobcom nemohlo uplynúť funkčné obdobie členov správnej rady. Vo svetle vyššie uvedeného poukazujeme na merito tohto konania, a to, že zakladateľka SEVŠ nemohla zákonne zmeniť zakladateľskú listinu takým spôsobom, aby odrazu rozhodovala o voľbe členov správnej rady SEVŠ. Urobila tak v hrubom rozpore so Štatútom, ktorý bol vždy menený pomocou dodatkov (nikdy sa nerobila zmena zakladateľskej listiny), ako aj v rozpore so zákonom o neziskových organizáciách. Dňa 25.05.2016 sa konalo zasadnutie Správnej rady SEVŠ, program ktorého boli okrem iného aj (i) rozhodnutie o znížení počtu členov správnej rady SEVŠ, (ii) rozhodnutie o prijatí Dodatku č. 8 k Štatútu SEVŠ, a (iii) rozhodnutie o určení členov správnej rady SEVŠ, ktorým funkčné obdobie v Správnej rade SEVŠ skončí k 25.05.2016. Konkrétne, v zmysle bodu 3 a 4 zápisnice zo zasadnutia Správnej rady SEVŠ je zřejmý, že došlo jednomyselnému schváleniu zníženia členov z 9 na 3, ako aj k prijatiu dodatku č. 8 k Štatútu SEVŠ. Ďalej v zmysle bodu 5 zápisnice bolo odsúhlasené, že členmi správnej rady ostávajú žalobca 1, žalobca 2 a pán A. E. F.. Všetkým ostatným členom Správnej rady SEVŠ zanikla funkcia člena ku dňu 25.05.2016. Vzhľadom na charakter dokumentu možno konštatovať, že správna rada SEVŠ mala v úmysle nominovať troch členov správnej rady v zmysle dodatku č. 8 Štatútu SEVŠ, pričom momentom tohto zasadnutia začína plynúť nové funkčné obdobie opäť zvoleným členom správnej rady SEVŠ. Poukázali aj na to, že podľa 2. písm. f) Štatútu o zmenách v štatúte rozhoduje správna rada. Podľa Dohody o postúpení práv zo dňa 19.05.2015 a zasadnutia akcionárov EDUWORLD HOLDING, ktoré sa konalo dňa sa konalo dňa 14.03.2018 predstavenstvo EDUWORLD HOLDING pristúpilo k samotnému menovaniu členov Správnej rady SEVŠ, opäť v nezmenenom v zložení: A. B. C., A. G. H. a A. E. F.. Na základe predmetných zápisníc boli teda do funkcie členov správnej rady SEVŠ nanovo a priamo menovaní žalobcovia. Z predložených dokladov je jednoznačné, že funkcia žalobcov ako aj pán E. F., ako členov správnej rady SEVŠ stále trvá. Predmetné menovanie do funkcie je plne v súlade s článkom V ods. 3 dodatku č. 8 k Štatútu SEVŠ, podľa ktorého „Správna rada má 3 členov, ktorých nominuje Eduworld Holding Limited, so sídlom spoločnosti D. L. X L. Q. L. R. XX, S., S. XXXX, Malta“, a taktiež v súlade s dohodou medzi žalobcom 1 a pani L. dohodnutou na základe Dohody o postúpení

práv zo dňa 19.05.2015. Ďalej odvolatelia dali do pozornosti odvolacieho súdu aj priebeh pojednávania dňa 01.10.2020. Na pojednávaní vypovedal svedok pán E. F. k dokumentom: zápisnici zo zasadnutia Správnej rady SEVŠ zo dňa 26.07.2016 a vzdaní sa funkcie člena Správnej rady SEVŠ zo strany E. F. zo dňa 26.07.2016. Výsluchom svedka bolo preukázané, že na predmetných dokumentoch nie je jeho podpis, a že teda ich podpísal niekto iný. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ neklamal svedok (ktorý bol riadne poučený o možnej krivej výpovedi, a v prípade klamaní by sa vystavil trestnému stíhaniu), tak boli predložené súdu sfalšované dokumenty. Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení, že súd členmi správnej rady, podľa právneho názoru odvolateľov žalobcovia nemajú inú možnosť, ako sa domáhať práva takouto žalobou o určenie svojich práv, a z uvedeného dôvodu žiadali, aby súd súčasne určil, že p. C. a p. H. a pán F. sú členmi správnej rady SEVŠ, a že teda na základe napadnutých uznesení resp. rozhodnutia zakladateľa nemohlo dôjsť k platnému odvolaniu členov správnej rady, a to pre ich rozpor so zákonom o neziskových organizáciách a štatútom SEVŠ. V opačnom prípade by sa totiž jednalo o odopretie výkonu spravodlivosti (denegatio justitiae).

10. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrila žalovaná a uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Pokiaľ ide o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v spore a nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, súd prvej inštancie zrozumiteľne zdôvodnil svoje závery, pričom žalovaná sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Súhlasí aj s tým, že funkčné obdobie žalobcov ako členov správnej rady žalovanej uplynulo, tak ako to uviedol v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie. Ak by žalobcovia mali byť opätovne nominovaní a zvolení do svojich funkcií, toto by muselo byť explicitne uvedené v zápisnici o hlasovaní o voľbe nových členov, čo sa nestalo. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na vzťahy medzi žalovanou a spoločnosťou Eduworld Holding Limited, je potrebné vziať na zreteľ, že táto spoločnosť nie je stranou v konaní a žalobcovia nevystupujú v mene tejto spoločnosti. Pokiaľ ide o spochybnenie pravosti podpisov p. F., tento nie je žalobcom v konaní, pričom podklady zo zasadnutia správnej rady, kde došlo k jeho odstúpeniu z funkcie pripravovala samotná žalobkyňa 1. Žalobcovia nepreukázali v konaní, že by civilné konanie vedené v Taliansku a údajná existencia trestných konaní mali relevanciu k predmetu sporu. Navyše funkcia člena správnej rady je neplatenou funkciou, preto naliehavý právny záujem na požadovanom určení nemožno považovať za daný. Navrhla rozsudok potvrdiť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

11. Na vyjadrenie žalovanej reagovali žalobcovia 1 a 2 (odvolacia replika) s tým, že trvajú na tom, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný, takéto určenie je nevyhnutné aj pre niektoré súdne konania v Taliansku, nakoľko spory medzi stranami sú nielen na Slovensku. Súdu prvej inštancie bolo predložené rozhodnutie vo veci vydania neodkladného opatrenia Súdom v Chieti. Nakoľko mala SEVŠ, resp. členovia Správnej rady SEVŠ právomoc menovať a odvolávať členov správnej rady UNIDAV (čo je univerzita v Taliansku), po neplatnom odvolaní žalobcov zo strany zakladateľky SEVŠ, došlo k spornosti, kto sú v skutočnosti členovia Správnej rady SEVŠ. V tejto súvislosti bol podaný návrh na vydanie neodkladného opatrenia zo strany odvolaných členov správnej rady UNIDAV. Poukazujeme na samotnú argumentáciu súdu, ktorý na strane 1 dolu rozhodnutia uvádza, že otázku platnosti odvolania žalobcov zo Správnej rady SEVŠ nevie posúdiť, nakoľko sa jedná o slovenské právo a teda o neplatnosti ich odvolania musí rozhodnúť príslušný slovenský súd.

12. Na odvolaciu repliku reagovala vyjadrením žalovaná (odvolacia duplika) a uviedla, že naliehavý právny záujem je daný v takom prípade, keď je podaná žaloba vhodným procesným nástrojom na odstránenie spornosti medzi stranami. Poukázala na bod 40 odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie zdôvodnil, že nebolo preukázané akého nároku sa konanie vedené v Taliansku týkalo.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru,

že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku I. a závislého výroku II. o trovách konania v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalobcami, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správneému záveru ohľadom nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v spore a nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Hoci žalobcovia 1 a 2 neuviedli v odvolaní, že odvolanie smeruje výlučne voči výrokom I. a II. rozsudku, z obsahu odvolania je zrejmé, že napádajú len správnosť záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku I., ktorým bola žaloba zamietnutá. Výrok III. (ktorým štátu nebola priznaná náhrada trov konania) a IV. (podľa ktorého o výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia) teda neboli napadnuté odvolaním, nadobudli právoplatnosť a nepodliehali odvolaciemu prieskumu.

15. Strany konania boli odvolacím súdom v zmysle ust. § 382 CSP vyzvané, aby sa vyjadrili k použitiu ust. § 19 ods. 2 písm. g) zák. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby (ďalej len „zák. o neziskových organizáciách“).

16. Žalobcovia 1 a 2 prostredníctvom svojho právneho zástupcu na výzvu súdu uviedli, že v kontexte skutkového a právneho stavu sú žalobcovia toho názoru, že aplikácia ustanovenia § 19 ods. 2 písm. g) zákona o neziskových organizáciách má pre posúdenie predmetnej veci kľúčový význam. Právna úprava obsiahnutá v zákone o neziskových organizáciách o.i. jasne definuje orgány neziskovej organizácie, spôsob kreovania, ako aj základné dokumenty, majúce za následok založenie neziskovej organizácie, alebo obsahujúce pravidlá fungovania neziskovej organizácie a jej orgánov. Vo svetle vyššie uvedeného preto súhlasia s použitím dotknutého zákonného ustanovenia.

17. Žalovaná na výzvu súdu uviedla, že pokiaľ je voľba členov správnej rady zverená zakladacou listinou zakladateľke, ust. § 19 ods. 2 písm. g) zákona o neziskových organizáciách nemožno aplikovať. Poukázala na Dodatok č. 1 k zakladacej listine zo dňa 06.04.2018.

18. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal správnosťou záverov súdu prvej inštancie obsiahnutých predovšetkým v bode 32 a 33 napadnutého rozsudku, podľa ktorých súd prvej inštancie posúdil prvé dva nároky žalobcov, ktorými sa domáhali určenia, že: 1) rozhodnutie resp. odvolanie členov správnej rady žalobcov 1 a 2, prijaté dňa 29.05.2018 je neplatné, 2) dodatok č. 1 k Zakladacej listine o založení neziskovej organizácie poskytujúcej všeobecne prospešné služby s názvom Stredoeurópska vysoká škola v Skalici n.o., zo dňa 06.04.2018 prijatý zakladateľkou je neplatný ako nároky, ktorými sa žalobcovia domáhali právnej skutočnosti, pričom v danom prípade takáto možnosť nevyplývala z osobitného predpisu. S uvedenými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd plne stotožňuje a nevidí dôvod sa od nich odchýliť. Pri riešení procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c) alebo písm. d) CSP je potrebné dôsledne sa zaoberať otázkou, z akého právneho vzťahu žalobcovia 1 a 2 vyvodzujú nimi uplatňovaný nárok – teda predmet konania a tento právny vzťah vyhodnotiť po právnej stránke. Žalobcovia 1 a 2 sa domáhali určenia neplatnosti rozhodnutia resp. odvolania členov správnej rady žalobcov 1 a 2, prijaté dňa 29.05.2018 a dodatku č. 1 k Zakladacej listine zo dňa 06.04.2018. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 OZ). Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je teda žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pričom v zmysle uvedeného ustanovenia je prípustná len vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu (teda z ustanovení hmotného práva, ktoré pripúšťajú žalobu o neplatnosť právneho úkonu). Hoci ust. § 137 CSP zakotvuje druhy žalôb demonštratívny spôsobom (žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o ...), slovo „najmä“ je potrebné vykladať v tomto zákonnom ustanovení v kontexte možných iných žalôb, než priamo vyplývajúcich z písmen a), b), c) a d) § 137 CSP. Toto zákonné ustanovenie však žalobu o určenie právnej skutočnosti priamo zakotvuje v písmene d), nevzťahuje sa na ňu teda demonštratívny výpočet žalôb v tomto zákonnom ustanovení, a takáto žaloba je podľa CSP prípustná výlučne v situácii, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Takýmto osobitným predpisom je v danom prípade zák. č. 213/1997 Z.z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby, ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Z uvedeného právneho predpisu nevyplýva možnosť

domáhať sa neplatnosti uznesení správnej rady, ani dodatkov k zakladacej listine neziskovej organizácie. Navyše, konštatovaním neplatnosti uvedených listín by sa neodstránila právna neistota žalobcov 1 a 2 v tej otázke, či sú členmi správnej rady, alebo nie. K uvedenému záveru zrejmé dospeli aj samotní žalobcovia 1 a 2, keď v odvolaní sami uviedli, že neplatnosť ich odvolania ako členov správnej rady a súvisiaceho dodatku k zakladacej listine mala byť posúdená v konaní ako predbežná otázka. Žalobu v časti, ktorou sa žalobcovia 1 a 2 domáhali určenia, že: 1) rozhodnutie resp. odvolanie členov správnej rady je neplatné a 2) dodatok č. 1 k Zakladacej listine je neplatný, je preto potrebné považovať za žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pričom takéto určenie nevyplýva z osobitného právneho predpisu, teda súd prvej inštancie správne v tejto časti žalobu zamietol. Vo svetle uvedeného bolo nadbytočné zaoberať sa otázkou aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie žalobcov a žalovanej vo vzťahu k uvedeným nárokom.

20. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

21. Pokiaľ ide o nárok žalobcov, ktorým sa domáhali určenia, že žalobkyňa 1, žalobca 2 a A. E. F. sú členmi správnej rady žalovanej, ide o určenie, či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP. Súd prvej inštancie v bode 40. napadnutého rozsudku skonštatoval, že žalobcovia v konaní neunesli dôkazné bremeno preukázania naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení, a to z dôvodu, že nebolo možné zistiť o akom nároku sa jednalo v súdnom konaní prebiehajúcom v Taliansku (Chieti), prípadný súvis konania s prejednávanou vecou a taktiež že nebolo zistené, že by prebiehali iné trestné konania, teda nie je zrejmé, z akého dôvodu je pre nich požadované určenie podstatné. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie sa nemožno stotožniť. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je, vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý chápeme tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Žalobcovia 1 a 2 tvrdia, že boli neplatne odvolaní z funkcie člena správnej rady, v predmetnom konaní teda ide o právne postavenie žalobcov 1 a 2 ako členov správnej rady, pričom žalovaná so žalobcami 1 a 2 ako s členmi správnej rady nekoná od momentu kedy malo dôjsť k ich odvolaniu z funkcie dňa 29.05.2018. Z pohľadu odvolacieho súdu je bezpredmetné, či prebieha iné súdne konanie, ktoré by mohlo mať súvis s členstvom žalobcov 1 a 2 v správnej rade. Postačuje tá skutočnosť, že žalobcovia 1 a 2, ktorí boli do funkcie riadne zvolení 30.04.2015 (nesporná skutočnosť) a boli z funkcie odvolaní dňa 29.05.2018, s čím žalobcovia nesúhlasia a domáhajú sa určenia, že sú členmi správnej rady aj naďalej. Podľa § 19 ods. 1 veta prvá zákona o neziskových organizáciách, správna rada je najvyšší orgán neziskovej organizácie. Ust. § 19 ods. 2 zákona o neziskových organizáciách ďalej ustanovuje pomerne široko rozsah pôsobnosti správnej rady. Ak teda žalobcovia deklarujú záujem byť členom správnej rady a prostredníctvom tejto funkcie sa podieľať na činnosti žalovanej, ich právne postavenie ako člena správnej rady je nimi tvrdeným neplatným odvolaním z funkcie ohrozené, čím došlo aj k obmedzeniu ich pôsobnosti v rámci správnej rady a zamedzeniu výkonu funkcie člena správnej rady. Žalobcovia nemajú žiadnu inú možnosť domáhať sa odstránenia právnej neistoty v ich právnom postavení ako určovacou žalobou, preto ich naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný. Je pritom irelevantné, či je táto funkcia platená alebo nie. Majetkový prospech z výkonu funkcie nič nemení na tom, že žalobcovia nepovažujú odvolanie z funkcie za platné a majú naďalej záujem zastávať predmetnú funkciu a podieľať sa tak na činnosti žalovanej.

22. Pokiaľ však nárok žalobcov zahŕňa aj určenie, že členom správnej rady je p. F., súd prvej inštancie správne v bode 41 odôvodnenia rozsudku uviedol, že Civilný sporový poriadok nepozná žalobu v prospech tretej osoby a preto v tejto časti nemajú aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby. Odvolací súd len dopĺňa, že podmienkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby je stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého je možné vyvodiť že žalobcovia 1 a 2 sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia vyplývajúceho z členstva p. F. v správnej rade žalovanej. Otázka členstva p. F. v správnej rade však nijako neovplyvňuje ani nesúvisí s právnym postavením žalobcov v správnej rade žalovanej, preto záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov 1 a 2 na určení, že p. F. je členom správnej rady je správny.

23. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

24. Podľa § 19 ods. 2 písm. g) zákona o neziskových organizáciách, účinného ku dňu 29.05.2018, správna rada najmä volí a odvoláva členov správnej rady, ak štatút neustanovuje inak, a volí a odvoláva členov dozornej rady (revízora).

25. Preskúmaním napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že hoci súd prvej inštancie v bode 40 skonštatoval nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, že žalobcovia 1 a 2 sú členmi správnej rady, v bode 39 otázkou členstva žalobcov 1 a 2 v správnej rade zaoberal, pričom dospel k záveru, že v čase vyhlásenia rozsudku žalobcovia 1 a 2 členmi správnej rady nie sú, lebo im zaniklo funkčné obdobie. Vzhľadom na závery odvolacieho súdu obsiahnuté v bode 20, odvolací súd pristúpil k preskúmaniu správnosti záverov súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovia 1 a 2 nie sú členmi správnej rady. Z bodu 9 až 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal navrhované dôkazy a dospel k správnym skutkovým zisteniam, hoci tieto nepovažoval pre nedostatok naliehavého právneho záujmu za podstatné. Z obsahu spisu vyplynulo, že pôvodný štatút žalovanej zo dňa 06.04.2004 (č. l. 16) zakotvil, že orgánmi žalovanej sú správna rada, riaditeľ a revízor. Prvých členov správnej rady vymenúva zakladateľ. Podľa čl. V bod 2 správna rada rozhoduje o zmenách v štatúte s výnimkou ustanovení, ktoré si zakladateľ vyhradil v zakladateľskej zmluve. Zo zakladacej listiny žalovanej (č. l. 15) nevyplýva, že by si zakladateľ vyhradil rozhodovať o zmenách v štatúte. Zo zápisnice zo zasadnutia správnej rady zo dňa 30.04.2015 (č. l. 182) je zrejmé, že žalobcovia 1 a 2 boli zvolení za členov správnej rady s účinnosťou od 07.05.2015, pričom táto skutočnosť nebola sporná. Z Dodatku č. 8 k štatútu žalovanej zo dňa 25.05.2016 (č. l. 20), ktorý nespochybnila ani jedna zo strán, vyplynulo, že čl. V bod 2 až 6 štatútu bol zmenený tak, že členov správnej rady volí a odvoláva správna rada a o zmenách v štatúte rozhoduje správna rada. Podľa bodu 3 správna rada má 3 členov, ktorých nominuje Eduworld Holding Limited. Funkčné obdobie členov správnej rady je 5 rokov. Správna rada je povinná v dostatočnom časovo predstihu pred uplynutím funkčného obdobia zvoliť nového člena správnej rady. Podľa uznesenia č. 8 schôdze správnej rady zo dňa 25.05.2016 (č. l. 23 rub) zanikla v nadväznosti na Dodatok č. 8 funkcia niektorých členov správnej rady a členmi správnej rady po 25.05.2016 (deň účinnosti Dodatku č. 8 k štatútu) zostávajú žalobkyňa 1, žalobca 2 a A. E. F.. Zápisnica zo zasadnutia schôdze správnej rady zo dňa 26.07.2016 (č. l. 55), ktorú do spisu predložila žalovaná, bola v rozsahu jej znenia spochybnená žalobcami, ako sfašovaná. Z uznesenia č. 2 tejto zápisnice vyplynulo, že správna rada odvolala z funkcie riaditeľky žalovanej J. K. L., F. ku dňu 26.07.2016, pričom na jej miesto zvolila J. T. H., F. (uznesenie č. 3). V rámci bodu 5 programu bolo oboznámené, že A. E. F. zanikla funkcia člena správnej rady, pričom na jeho miesto bola zvolená nová členka správnej rady J. K. L., F. (uznesenie č. 4). Z listu Okresného úradu Trnava zo dňa 21.02.2017 je zrejmé, že žalovanej zasiela potvrdené znenie nového štatútu žalovanej, ktoré nahradilo pôvodné znenie. Zo znenia nového štatútu žalovanej zo dňa 10.01.2017 (č. l. 60) vyplynulo, že podľa čl. VI bod 2 písm. g) nových členov správnej rady volí a odvoláva správna rada, ktorá má podľa bodu 3. troch členov, ktorých nominuje Eduworld Holding Limited. Podľa čl. VI bod 2 písm. j) Správna rada rozhoduje o zmenách v štatúte. Znenie nového štatútu je podpísané novozvoleným riaditeľom J. H.. Žalobcovia spochybnili, že uvedené znenie štatútu bolo schválené správnou radou, pričom odvolací súd zistil, že v spise sa nenachádza zápisnica o schôdzi správnej rady, kde by o znení štatútu bolo hlasované. Nasledoval dodatok č. 1 k zakladacej listine zo dňa 06.04.2018 (č. l. 31), ktorého neplatnosti sa žalobcovia domáhajú podanou žalobou, ktorý je podpísaný J. L., ako zakladateľkou a podľa ktorého sa mení čl. IV zakladacej listiny tak, že členov správnej rady vymenúva a odvoláva zakladateľ. Z listu Okresného úradu Trnava zo dňa 24.05.2018 (č. l. 87) je zrejmé, že žalovaná bola vyzvaná, aby zosúladila rozpor medzi dodatkom č. 1 k zakladacej listine a štatútom, pričom obe listiny rozpore zverujú otázku voľby a odvolávania členov správnej rady zakladateľovi a správnej rade. V spise sa nachádza Dodatok č. 1 k novému štatútu žalovanej (zo dňa 10.01.2017) zo dňa 29.05.2018 (č. l. 89), podľa ktorého správna rada má 5 členov, ktorých vymenúva a odvoláva zakladateľ. Dodatok je podpísaný J. L. (predsedníčka správnej rady) a J. H. (riaditeľ žalovanej). Zo zápisnice zo zasadnutia správnej rady zo dňa 29.05.2018 (č. l. 28) vyplynulo, že pred otvorením schôdze zakladateľka žalovanej J. L. odvolala členov správnej rady – žalobcov 1 a 2 a vymenovala nových členov správnej rady, následne uznesením schválila Dodatok č. 1 k štatútu. Z prezenčnej listiny je zrejmé, že hlasovala J. L. a traja noví členovia správnej rady (p. G., p. A., p. I.).

26. Z vyššie uvedeného skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že žalobcom 1 a 2 uplynulo funkčné obdobie a ku dňu rozhodnutia súdu už členmi správnej rady neboli. Ako odvolací súd uviedol vyššie, zo zápisnice zo zasadnutia správnej rady zo dňa 30.04.2015 je zrejmé, že žalobcovia 1 a 2 boli zvolení za členov

správnej rady. Ďalšie zmeny v spôsobe voľby a odvolávania členov správnej rady sa prejavili v Dodatku č. 8 k štatútu žalovanej zo dňa 25.05.2016, ktorý zakotvil, že členov správnej rady volí a odvoláva správna rada a o zmenách v štatúte rozhoduje správna rada. Ďalšou významnou zmenou štatútu bolo nové znenie štatútu žalovanej zo dňa 10.01.2017, pričom však z obsahu spisu nevyplývalo, že by toto nové znenie bolo riadne schválené správnou radou, teda ho podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za platné znenie štatútu. Podľa § 8 ods. 1 a § 8 ods. 2 písm. e) zákona o neziskových organizáciách, zakladateľ vydá štatút, ktorý upraví podrobnosti o organizačnej štruktúre, činnosti a hospodárení neziskovej organizácie, pričom štatút obsahuje o.i. počet členov, spôsob voľby a dĺžku funkčného obdobia správnej rady, dozornej rady (revízora) alebo ďalšieho orgánu, ak je zriadený. Je teda nepochybné, že listinou, ktorá upravuje spôsob voľby a odvolávania členov správnej rady, je práve štatút, nie zakladacia listina, ktorej náležitosti sú vymedzené § 6 a 7 zákona o neziskových organizáciách. Je síce potrebné dať za pravdu žalovanej, že nie je v rozpore so zákonom, aby zakladateľ zmenil zakladaciu listinu dodatkom, tak ako učinila zakladateľka žalovanej J. L. dodatkom č. 1 k zakladacej listine zo dňa 06.04.2018. Podľa názoru odvolacieho súdu však znenie zakladacej listiny nesmie byť v rozpore so štatútom neziskovej organizácie a súčasne môže obsahovať náležitosti, ktoré jej zveruje zákon o neziskových organizáciách. Ako odvolací súd uviedol vyššie otázku spôsobu voľby, menovania a odvolávania členov správnej rady upravuje štatút neziskovej organizácie, nie zakladacia listina. Preto ak obsahom sporného dodatku č. 1 k zakladacej listine zo dňa 06.04.2018, ktorým sa mení čl. IV zakladacej listiny tak, že členov správnej rady vymenúva a odvoláva zakladateľ, táto zmena zakladacej listiny nebola spôsobilá vyvolať zmenu spôsobu menovania a odvolávania členov správnej rady, lebo nešlo o zmenu štatútu, a navyše išlo o zmenu v rozpore so znením platného štatútu. Na tento rozpor žalovanú upozornil aj Okresný úrad Trnava listom zo dňa 24.05.2018. Tento rozpor mienila žalovaná odstrániť Dodatkom č. 1 k novému štatútu žalovanej (zo dňa 10.01.2017) zo dňa 29.05.2018 (tu odvolací súd dáva do pozornosti, že nový štatút zo dňa 10.01.2017 nebol riadne schválený správnou radou a teda ho nemožno ani považovať za platný), podľa ktorého správna rada má 5 členov, ktorých vymenúva a odvoláva zakladateľ. Dodatok je podpísaný J. L. (predsedníčka správnej rady) a J. H. (riaditeľ žalovanej). Predmetný dodatok č. 1 k štatútu zo dňa 29.05.2018 takisto nemožno považovať za platný. Jednak z dôvodu, že ide o dodatok k neplatnému zneniu nového štatútu zo dňa 10.01.2017 a jednak z dôvodu, že bol schválený už novými členmi správnej rady (pozn. po odvolaní žalobcov 1 a 2 z funkcie členov správnej rady), ktorých v rozpore so štatútom vymenovala zakladateľka žalovanej, ako to vyplývalo zo zápisnice zo zasadnutia správnej rady zo dňa 29.05.2018. Ako odvolací súd uviedol vyššie, platný štatút žalovanej neumožňoval zakladateľke odvolať z funkcie členov správnej rady žalobcov 1 a 2, nakoľko voľba a odvolanie členov správnej rady spadala výhradne do pôsobnosti správnej rady, pričom z obsahu spisu nevyplývalo, že by sa uskutočnilo hlasovanie členov správnej rady o odvolaní alebo vymenovaní členov správnej rady.

27. Samotná skutočnosť, že žalobcovia 1 a 2 boli z funkcie členov správnej rady odvolaní neplatne, nič nemení na tom, že ich funkčné obdobie bolo časovo ohraničené. Do funkcie boli zvolení a vymenovaní dňa 07.05.2015. Z poslednej platnej zmeny štatútu žalovanej, a to Dodatku č. 8 k štatútu žalovanej zo dňa 25.05.2016 je zrejmé, že funkčné obdobie členov správnej rady je 5 rokov. Súd prvej inštancie teda správne skonštatoval v bode 39 napadnutého rozsudku, že funkčné obdobie žalobcov 1 a 2 skončilo najneskôr dňa 07.05.2020, teda ešte pred vyhlásením rozsudku vo veci samej, pričom podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Súd prvej inštancie teda správne rozhodol, keď zamietol žalobu v tej časti, kde sa žalobcovia 1 a 2 domáhali určenia, že sú členmi správnej rady žalovanej. Pokiaľ sa žalobcovia odvolávajú na uznesenie č. 8 schôdze správnej rady zo dňa 25.05.2016, podľa ktorého zanikla v nadväznosti na Dodatok č. 8 funkcia niektorých členov správnej rady a členmi správnej rady po 25.05.2016 (deň účinnosti Dodatku č. 8 k štatútu) zostávajú žalobkyňa 1, žalobca 2 a A. E. F., súd prvej inštancie takisto správne vyhodnotil, že zo znenia uvedenej zápisnice zo schôdze nevyplývalo, že by žalobcom 1 a 2 začalo plynúť nové funkčné obdobie. Tu odvolací súd len dodáva, že znenie zápisnice zo schôdze správnej rady zo dňa 25.05.2016 plne korešponduje s platným Dodatkom č. 8 k štatútu žalovanej zo dňa 25.05.2016, podľa ktorého správna rada má 3 členov (namiesto pôvodných 9 členov), teda išlo vo svojej podstate o zníženie počtu členov správnej rady z deviatich na troch, pričom funkcia zanikla niektorým členom správnej rady a členmi ostali žalobcovia 1 a 2 a p. F.. Nešlo však o odvolanie všetkých členov správnej rady a o znovuzvolenie žalobcov 1, 2 a p. F., ako sa mylne domnievajú žalobcovia.

28. Ďalšou námietkou odvolateľov bolo, že dňa 16.07.2015 sa konalo zasadnutie správnej rady SEVŠ, na ktorom bol okrem iného prijatý dodatok č. 7 k Štatútu SEVŠ, podľa ktorého funkčné obdobie

Správnej rady je 5 rokov a po uplynutí tejto doby členovia Správnej rady vykonávajú svoju funkciu až do doby novej voľby členov Správnej rady (článok V. ods. 3). Tu však odvolací súd poukazuje na to, že nasledujúcim, v poradí ôsmym, dodatkom k štatútu žalovanej zo dňa 25.05.2016 bol čl. V ods. 3 zmenený tak, že funkčné obdobie členov správnej rady je 5 rokov, správna rada je povinná v dostatočnom časovom predstihu pred uplynutím funkčného obdobia zvoliť nového člena správnej rady. Z posledného platného znenia štatútu teda už nevyplývalo, že by po uplynutí funkčného obdobia členovia správnej rady vykonávali svoju funkciu až do doby novej voľby členov správnej rady, ale naopak, je správny záver súdu prvej inštancie, že žalobcom 1 a 2 zaniklo funkčné obdobie dňa 07.05.2020.

29. Ďalej odvolatelia namietali, že podľa Dohody o postúpení práv zo dňa 19.05.2015 a zasadnutia akcionárov Eduworld Holding Limited, ktoré sa konalo dňa 14.03.2018 predstavenstvo Eduworld Holding Limited pristúpilo k samotnému menovaniu členov Správnej rady SEVŠ, opäť v nezmenenom v zložení: A. B. C., A. G. H. a A. E. F.. Na základe predmetných zápisníc boli teda do funkcie členov správnej rady SEVŠ nanovo a priamo menovaní žalobcovia. Tu odvolací súd len opakuje, že hoci z hoci spoločnosť Eduworld Holding Limited bola oprávnená nominovať fyzické osoby za členov správnej rady, samotná nominácia nenahrádza riadne hlasovanie a voľbu členov správnej rady. Preto ak správna rada po tom, ako boli žalobcovia 1 a 2 zo strany Eduworld Holding Limited nominovaní za členov správnej rady, riadne nezasadla v uznášaniashopnom počte a nezvolila opätovne žalobcov 1 a 2 (čo žalobcovia nepreukázali), nedošlo ani k novej voľbe a menovaniu žalobcov 1 a 2 do funkcie členov správnej rady.

30. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd, v napadnutom výroku I. vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie, včítane záväzného a vzhľadom na spôsob rozhodnutia aj vecne správneho výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím § 387 CSP potvrdil.

31. V zmysle § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1 a 2 v plnom rozsahu, pričom nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).